

formentlig den Indfyldelse være sikret Kommunalbestyrelsen, som man der vilde sætte Pris paa, og som vilde gøre, at Sagen blev ordnet med Hensyntagen til alle Sider.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Jeg skal tillade mig at fraraade det stillede Ændringsforslag, efter hvilket Kirkeligningen skulde gøres afhængig af Københavns Kommunalbestyrelse. Ved en Lov kan man paabyde en Institution eller Embedsmand at afgive Erklæring i en Sag, men ikke paabyde nogen at give en anbefaling. Man kan derimod paabyde Indhentning af en Erklæring og Afgivelse af denne; thi en saadan kan være anbefalende eller fraraadende, den kan gaa for eller imod. Betydningen af den er, at den vedkommende Autoritet, altsaa i dette Tilfælde Københavns Kommunalbestyrelse, faar Adgang til at udtale sig, til at fremdrage de Spørgsmaal, de Synspunkter, den kunde ønske at gøre gældende i Sagen. Men man kan ikke paabyde nogen at afgive en anbefaling. Naar derfor Loven nu skulde lyde paa, at Ministeriet skal indhente en anbefaling for overhovedet at kunne iværksætte Lovens Bestemmelser, vil dette jo i Virkeligheden kun sige, at Loven kun træder i Kraft, saafremt Københavns Kommune vil anbefale, at det sker, vil rykke frem med den anbefaling, Ændringsforslaget paalægger Ministeriet at indhente. Vi skulde altsaa vedtage en Lov, der ordner et bestemt Forhold, men samtidig gøre det hele afhængigt af Københavns Kommunalbestyrelse.

Og nu er det jo paa Forhaand saatemmelig givet, hvorledes Sagen saa vilde komme til at staa, givet, at Vedtagelsen af denne Lov med den her foreslaaede Ændring vilde blive et spildt Arbejde. Københavns Magistrat, der er Patron for største Delen af de her omhandlede Kirker, og som allerede af denne Grund maa kræve, at Kirkerne kunne udrede deres ordinære Udgifter til Lys, Varme, Organister, Rengøring o. s. v., og samtidigt maa ønske, at Bygningerne faa den nødvendige Vedligeholdelse og ikke forfalde, vil anbefale, at Ligningen foretages saaledes, som her er foreslaaet over hele Byen uden Hensyn til Sognegrænser. Men efter den Stilling, Borgerrepræsentationen har indtaget, indtaget bl. a. ved den her ved første Behandling omtalte Betænkning, hvor der bl. a. gøres gældende, at Kirkerne overhovedet kun have Interesse for 10,000 Mennesker her i Byen, er det vel

sagtens lige saa givet, at den vil nægte sin Anbefaling. Der vilde altsaa efter al Rimelighed komme til at foreligge afvigende Beslutninger fra Kommunalbestyrelsens to Afdelinger, altsaa ingen Beslutning fra Kommunalbestyrelsen, og Loven kunde ikke anvendes, idet den foreslaaede Anbefaling ikke var modtagen.

Og hvad saa? Vilde saa Københavns Skatteydere slippe for denne saakaldte Kirkeskat eller, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) i sin Tid har sagt: Denne Skat, der skal betegnes som Venstres Skat, denne uhyre Skat, der i Aar vil andrage 8 Øre af hver hundrede Kroners Skatteindtægt? Nej, selvfølgelig vilde de ikke kunne slippe herfor. Det eneste Resultat vilde være, at man maatte gaa tilbage til Ligning indenfor de enkelte Sogne. Saa maatte man anordne en saadan Ligning, og med Hensyn til denne skal Kommunalbestyrelsen hverken give Erklæring eller Anbefaling, og saa bliver Forholdet som i alle Landets andre Købstæder, at Kirkeinspektionen ved sin Vedtagelse af Kirkens Budget fastslaar, hvad der for Aaret skal paalignes for Kirken, og meddeler dette til Kommunalbestyrelsen til Efterretning og Iagttagelse.

Modstanderne af dette Forslag fik saa det Resultat, at hvert Sogn maatte udrede sin Kirkeligning for sig, og der nyter jo ikke de Paastande, der tidligere ere fremførte i denne Sag, at det ikke vilde betyde en væsentlig Udgiftsforøgelse for de fattigere Sogne og en Lettelse af Udgiften for de velhavende Sogne. Faktum er, at det vilde betyde en Lettelse for de velhavende Distrikter og en Forøgelse af Byrden for de fattige Sogne. Man behøver kun at se paa, at ved Ligningen for 1907—08 skal der tilvejrbringes til Frue Kirke 1,656 Kr. — det vil altsaa være et forsvindende Beløb for dette store og velhavende Sogn —, til Holmens Kirke slet intet, til Christianskirken paa Christianshavn 23,000 Kr., og til Matthæuskirken paa Vesterbro 11,000 Kr. Jeg erindrers altsaa om, at her er ikke Tale om en kommunal Udgift og derfor heller ikke Tale om det kommunale Selvstyre; her er Tale om en Afgift, der efter den bestaaende Lovgivning paahviler Sognets til Folkekirken hørende Beboere, og Lovforslaget her angaar derfor kun dette ene Spørgsmaal, om denne Afgift her i København bør vedblivende, som det er sket i en Aarrække, paalignes med det samme Beløb paa alle Skatteyderne, uanset Sognegrænserne. For Kirkerne er det ligegyldigt,